عفونت گوش میانی

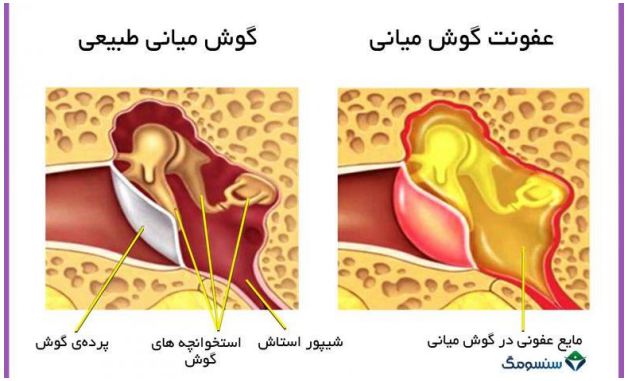

عفونت گوش میانی

گروه هدف بیماران:بخش گوش –حلق – بینی

تهیه وتنظیم:مهسا شاهدی کارشناس پرستاری

زیرنظر:دکتر لطفی رئیس بخش

تاریخ تهیه:۱۴۰۰/۱۰/۲۷

تاریخ باز نگری:فروردین ۱۴۰۱

منابع: درسنامه برونرسودارث

مترجم :مرضیه شبان ومعصومه لطیفی

سایت مرکز:

www.imamreza.tbzmed.ac.ir

شماره تماس:۰۴۱,۳۳۳۴۷۰۵۴

داخلی:۳۰۵۱-۳۰۵۲

آموزش خود مراقبتی:

۱-لازم است در زمان استراحت سرکمی بالاتر از بدن قرار گیرد.

۳-در صورت جراحی چند ساعت پس از جراحی درصورت صلاحدید پزشک از مایعات استفاده کنید ودر صورت عدم تهوع استفاده از رژیم نرم مانعی ندارد .

۴-عطسه سرفه و دهان با دهان باز باشد.

۵-از باد انداختن در گوش و فین کردن بپرهیزید.

۶-سر زمان تعیین شده توسط پزشک جهت معاینه مجدد مراجعه کنید تا وضعیت گوش کنترل شود.

۷-در صورت وجود پانسمان پس از جراحی مراقبت باشید پانسمان باز وخیس نشود.

۸-تا زمان اجازه پزشک مجاز به رفتن استخرو شنا نخواهید بود.

۹-ترشحات خونی وآبکی بدون بو ممکن ازگوش خارج شود نگران نباشید در صورتی که این ترشحات زرد رنگ و بدبو باشد لازم است به پزشک مراجعه کنید.

۱۰-ممکن است احساس کنید در گوشتان مایع جمع شده یا گوش کمی سنگین و نبض دار است.

۱۱-احساس درد وتیر کشیدن در گوش که با مصرف مسکن طبق تجویز پزشک رفع می شود. ٦

تعریف بیماری:

نوعی عفونت دردناک گوش است.ناحیه ای در پشت پرده

گوش بنام گوش میانی وجود داردکه اگر این فضا دچار عفونت شود.احساس گرفتگی ودرد ایجاد می کند.

طول مدت آن معمولا کمتر از۶ هفته می باشد واز بیماری های شایع گوش میانی است.

عفونت های گوش در هر سنی ممکن است اتفاق نیفتد اگر چه در کودکان شایعتر است .

علل ومنشا:

عواملی همچون باکتری ها و ویروس هامعمولا دراین بیماری موثر هستند. ابتلا به آلرژی ،سرما خوردگی شدید،عفونت گلو ،آنفولانزا، عفونت سینوس ها ،تورم لوزه ها و استشاق دود سیگار از علل ابتلا به عفونت حادگوش میانی است.همچنین عوامل ژنتیکی در این امر دخیل می باشد.

علایم:

علایم بالینی بسته به شدت عفونت می تواند متفاوت باشد .گوش درد وجود دارد که پس از سوراخ شدن خود بخودی پرده صماخ و یا برش جراحی آن درد گوش تسکین می یابد .خروج ترشحات بدبو ازگوش،قابل مشاهده است وکاهش شنوایی در درجات مختلف وجود دارد . تورم قرمزی گوش قابل مشاهده است.

تشخیص بیماری:

معاینه گوش توسط پزشک بوسیله ابزاری بنام اتوسکوپ که با آن می تواند درون گوش را مشاهده کند و گوش از نظر تورم پرده صماخ ،وجود ترشحات و...بررسی کند.انجام تستی به نام تمپانومتری که پزشک از نتیجه بدست آمده تشخیص می دهد آیا درگوش مایع جمع شده یا خیر و بررسی وجود پارگی در پرده گوش .

درمان بیماری:

با استفاده از آنتی بیوتیک های مناسب در اولین وضعیت معمولا عفونت بهبود می یابد. درصورت ادامه دار بودن بیماری عوارضی همچون عفونت استخوانچه های گوش،منزیت و آبسه مغزی ممکن است به وقوع بپیوندد.در صورت خروج ترشحات از یک آنتی بیوتیک موضعی استفاده می شود، در صورت عدم خروج ترشحات و سالم بودن پرده گوش از روش جراحی استفاده می شودکه معمولا برای تسکین درد وپیشگیری از عوارض با ایجاد برش در پرده صماخ ترشحات خارج ودرد تسکین می یابد.